

718.

E sum agnoscit, solum inebellit tibi, foveat, et quæque, quam tenuis illi est, me, ut erem, ut optimiorum in medicina, ut tradenda, & facienda auctorum, non contemnendum, si vel non Herculis dignum, mar-
mores, aut lionibus, aut aereis monumentis consecratur accipimus; si militis æt, hironis in illa castella receptis, votum anathema, non aspernem, dumt, saluberrima Facultatis Medicæ Parisiensis grati animi fide,
monumentum retinendum; qui bacca, lauro, in interis pulvere decerantur vota æquo animo accipimus, ut verò cuncta debebant nisi archibaturum Comitū Cui Hippocratis, Galeni, & Aristotelis oracula di-
inferri posuerunt? quæ et qui illa ita sequitur, ut & assequatur: Tibi quidem & felix, & ad omnes quæ res accomodatum ingenium, sed fœdus quo pado laus hæc una in re maxime elucet, quod quæcumque di-
gendi facieris quæ tibi proponendum putes, cum prædare tuis dictis scriptisque, semper effunderis; hinc te ad tantum dignitatis gradum euectum, & post tibi viris principibus, nullisquam nauatam operam, post plurima
tua in rempublicam Parisiensem merita, publicæ REGVM OMNIUM PRINCIPIS incolumitati præcauenda, summa cum potestate præfatum esse, necesse non, neque inueniunt videri debet. Et enim doctrina
parens honorum, secunda, præsertim cum virtute morumque integritate coniuncta, qualem in te nemo esse non suspiciat, nemo qui sincerum, integrum, liberumque REGIS in præcitate eligendo iudicium non admiretur. Certè si felix illa
quondam Macaria cuius tumulus aggestus videtur floribus, quasi rident non veris gratia pulsatissimæ, multo iam felicioris illa Medicæ aciemus qui mortui post secula, virtutis salubris & doctrine prætorum odorem, ex quorum tibi ærore les-
nificatas hæc texti corollæ, quæ si approbatione tua cobonemur, miramur quanta ad eorum ex quibus exultamus, fœdus omniumque futura si Medicæ accipere, iugum iam non in meum, fed in antiquorum ingentiorum flores, in fœdissimum edimco-
rum thesaurum, vel et thesaurum κρυπτον, ut patris & filij obsequium, ut saluberrima Facultatis Medicæ Parisiensis oblati muneris gratulationem, in re vestra amplitudinis accomodatum donarium, non potest non esse tibi commendatum
quod tantis nominibus placeat potest. Vale & Vire tibi inique ex voto Clientis.

DIONYSII BAZIN PARISINI.

DIE IOVIS XXIII. NOVEMBRIS.

M. NICOLAO BRAIER, Doctore Medico Moderatore.

An in venis αἱματοσέμνηξις?

N I M A L I A pleraque de cæno putri alimentum petunt, vt ortum de eo habuerunt, homo vero animalisq; omnium præstantissimæ perfectissimæque, humo uti quatuor beneficiis huic uisceris luræ uider, humoribus uisui, humoribus quatuor exstinguitur: Hi autem funt, ut quia primo ortu accepti, partibus insiti & inserti conseruantur *hæmorrhoides* *hemorrhoides* quæ fœmiliæ quorundam quidem, sed idem uisum uenerunt, vt quæ ex scilicet & potentibus originem trahentes, partibus alendis alimentum suppediant necessarium: & hi funt qui uetæ & naturales *pestes* est ex tunc quæque conspiratio vt nullus eorum à corpore abesse possit sine præsentissimo uitæ periculo, nullus obesse si naturam seruat & loco conseruet. Eorum materia nihil est nisi quod *excrementum* nihil *excrementum* nisi quod *excrementum*, nihil demum *excrementum* nisi quod uitæ aliquando vegetatis participet, proinde alibilibum fœciorum conditiones parum intelligunt, qui aurum potabilem præferunt alimentum ægris præstiturum, & gemmas arte præparatas; minus etiam uulgata illa retum sensibilibus principia conipiunt, qui metæora solidioribus perfectioribusque reficiendis exhibent.

[illegible]

SA N C V I S non alibi quàm in vasis in corruptis conseruatur, quùm in quamsi aliam corporis cautèment receptus, in grumos facientes, humoris corporisque noxius naturalis exuat: nec venæ quidè priuatam hæc *quædam* sanguinis qualitatè quidam oculis impartitur, sed loci proprietate, quàm partim ab eo quàm admittunt repore, partim ab innata bilis temperie mutantur, quæ tandem remanet quædam fua in retinet *Æquitas*: iuuatit vero à caufis tum externis tum internis, internis vt humoris non apti *quædam*, externis vt calore, frigore, aliique qualitatibus, quæ æris, exteriorioris alterius corporis interuentu corporis noftrum vt plurimum nate funt immutari. *quædam* enim, hinc qui cæ à natura fortitus fuerat conftitutionem conditionemque, vt è venis tantum expreffus, aut in vtero, alioque non naturali loco nati funt, illi cæ à natura clorapela ac reterentis condensatione, in propriis etiam receptaculis videtur conrefcere, hæcque calorat, aut frigoris nafcentur exceffu, qui vt ab externis corporibus impreffus in humoribus recipi poteft, fic ab eorum dem intertemperie, mixtura, pofitione nec non naturali poteft induci: vbi enim plus ineft bilis aut fanguinis, illic maximè caloris vis exierit, vbi vero pituitæ melancholici ve succi maior eft copia, illinc totius habitus frigidior conftitutio emanet necesse eft.

[illegible][illegible]

Ergo in venis αἵματος ὕμνησις.

Proponebat Lutetiæ DIONYSIVS BAZIN Parifinus. A. R. S. H. M. DC. XXVIII.

DOMINI DOCTORES DISPVTVRI.

M. Renatus Chartier. M. R.

✠ M. Renatus Charrier. M. R.